

Člověk mnoho vydrží, má-li cíl

T. G. Masaryk

PROKOPÁK

Noviny o současném dění v Prokopském údolí a okolí

3/2016

Nezávislý čtvrtletník, vycházející ve spolupráci se Společností proti developerské výstavbě v Prokopském údolí

Eduard Stavinoha: Trať Prokopským údolím, 1967

To jsme si s tou obecní radou od dob Milana Jančíka moc nepolepšili

Usnesení rady MČ Praha 5 zní:

SVĚŘENÍ SPRÁVY MAJETKU HL. M. PRAHY MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 5:

Předkládáme žádost Zastupitelstvu hl. m. Prahy o pozemky parc.č. 1271/7, k.ú. Hlubočepy - zahrada, zemědělský půdní fond o výměře 2.154 m², parc.č. 1271/9, k.ú. Hlubočepy - ostatní, jiná plocha, o výměře 77 m² (s dočasnou stavbou č. E 36,39) a pozemek parc.č. 1271/10, k.ú. Hlubočepy - ostatní, jiná plocha, o výměře 19 m². Dle ÚPn se jedná o území čistě obytné.

Záměrem Městské části Praha 5 je realizovat na dotčených pozemcích **prostor k volnočasovému využití občanů ve spojení s naukou o životním prostředí**. Toto bude zajištěno vybudováním arboreta (botanická zahrada zaměřená na dřeviny) v kombinaci se skalkou, kde by byla vysázena sbírka skalniček.

Jinými slovy řečeno, pozemek straně pod viaduktem chce městská část využít pro veřejně prospěšné arboretum. Ale to jen na první pohled. Ani slovo o tom, že pan Halada přichází o svoji léta generacemi budovanou zahradu, a já mám na tomto pozemku 15 let stánek s občerstvením a domek, ve kterém léta bydlim. Dal jsem se do boje s lidmi, kteří se chystají poškodit Prokopské údolí. A ti lidé mají, jak se zdá, kamarády, co jsou schopni

jim pomoci. Dají se tedy předpokládat jisté nepříjemnosti. Je jasné, že radní Homola (nyní asi v páté politické straně, ani nevím v jaké - o něm jindy) a Richter (ve střetu zájmů - viz článek o „Výhledech“), oba lidé s morálkou na propadnutí, nejsou žádnými zástupci lidu a s nimi jsme si od dob starosty Jančíka moc nepolepšili. Tito lidé však na radnici nebudou věčně.

Vrátím se o 27 let zpátky. Blíží se 17. listopad, kdy na Národní

» Pokračování na str. 3

Hřeb drží podkovu...

Hřeb drží podkovu
a bez podkovy se neobejde kůň,
bez koně muž,
bez muže hrad,
bez hradu zem.

Anonym, 12. stol.

Z výboru Ivana Wernische Beránci vlci aneb Marcipán a pumprník

Dechberoucí „Výhledy“ (sousedům do talíře)

Residence Výhledová, to je „vskutku jedinečné místo pro život“, dočteme se na webových stránkách developera, společnosti CTR Výhledová, a.s. Byty doslova na dálkové ovládání: topení, žaluzie, osvětlení, domácí wellness - vše podstatné zařídí pár dotyků na displeji smartphonu ještě před tím, než dorazíte domů. Moderní, úsporné, se zasklenou zimní zahradou s neopakovatelným výhledem. Viladomy s patnácti luxusními byty totiž stojí ve „svažitém terénu, stoupajícím z vltavského údolí k Dívčím Hradům, a nabízí tak unikátní výhled na malebné údolí řeky a na celé pražské panorama včetně Vyšehradu“, pokračuje web ve věčtu superlativ. Nicméně, z mnoha bytů, stojících na patnáctimetrové skále nad ulicí Nad Zlíchovem, je vidět také do zahrad, dvorků, na terasy starousedlíků, kteří žijí podanou skálou.

Ti se s nechťnými pohledy nových sousedů těžce smířují. Přetrpěli i roky trvající stavbu, kterou prodražila a prodloužila omezení na jediných dvou přístupových

cestách do lokality Žvahova - úzký můstek s nosností do 13 tun na jedné, a železniční podjezd se světlou výškou 3,1 m na druhé. Prach, špína, hluk, strach o střechu nad hlavou. Běhání po úřadech, sepisování petic, podávání žádostí i žalob, výdaje na posudky a právníky. Opakovaná

zamítnutí stížností a klíčky úřadů tenkrát vyvrcholily oznámením o zahájení stavebního řízení - doručeným den před Štědrým dnem roku 2011. Není tedy divu, že námitky proti vydání povolení na Stavební úřad MČ Praha 5 nedorazily ve stanoveném termínu. O měsíc později měl developer stavební povolení v ruce.

Nitky provazující česko-německého developera CTR s naší politickou sférou však vedou

» Pokračování na str. 2

Podzim v Prokopském údolí

Co vyprávěly staré herbáře

Pojďte s námi na výlet do podzimního Prokopského údolí. Určitě nebudete litovat. I když je v našem údolí nejkrásnějším a přírodovědecky nejcennějším obdobím jaro, kdy tu na skalách a skalních stepích rozkvétají vzácné, zákonem chráněné druhy rostlin, i podzim tady má své kouzlo.

Celý kraj se koupe ve stále ještě hřejivých paprscích slunce, vzduch je průzračný a listí na stromech září celou škálou pestrých barev. Ani milovníci květin tu nepřijdou zkrátka, kvetoucích krasavic je tady pořád ještě dost. Jsou hezké, pomáhají léčit různé nemoci a mnohé z nich mají i své příběhy. Vydejme se tedy na slíbený výlet a cestou se zastavme aspoň u některých z nich.

U cesty, hned na počátku naší pouti, skromně postává půvabná blankytně modrá **čekanka obecná**, podle staré báje v květinu proměněná, sličná modrooká dívka, trpělivě čekající na návrat svého

Čekanka obecná

milého z dlouhé vojny. Čekanka bývala považována za rostlinu čarovnou, zaručující věrnost v lásce, jistější je ale jako pomocník při léčení různých zažívacích potíží. K podobným účelům stejně dobře poslouží i jiná zdejší rostlina – **máta**. Za tou bychom, na rozdíl od čekanky, museli na místa spíše vlhčí – nepohrdne ani břehy potoka. Máty je více druhů, některé z nich, původní i zplnělé, právě teď rozkvétají v našem údolí. Mátu znali už staří Řekové. Jejich mytologie vypráví, že manželka boha podsvětí Háda ze žárlivosti proměnila krásnou nymfu Mintu, na které mohl její božský choť oči nechat, ve vonnou bylinu, mátu.

Pěkně se vyzdobily i okolní meze a suché stráně. Půvabnými růžovými kvítky tady na sebe upozorňuje nevelký keřík **jehlice trnitá**, lidově nazývaná „babí hněv“. Ten-

to podivný název si jehlice vysloužila proto, že v dávných dobách byly jejími větvičkami mrskány nevěrné ženy na pranýři, kde se prý často ocitly hlavně příčiněním některých závistivých senierek. Jehlice měla a stále má i lepší využití, třeba jako součást oficiálně uznávaných urologických čajů.

Pelyněk černobyly

A naše cesta nabízí pořád něco nového. Před námi se rozprostřela velká plocha půvabných bílých květů, vonících silně po mýdle. Je to **mydlice lékařská**, asi 60 cm vysoká bylina, bohatá na saponiny. Ta se kdysi používala k praní jemných tkanin a jako tzv. mýdlový kořínek se i prodávala.

A snad všude potkáte až 2 m vysoký, žlutě kvetoucí **celík obrovský** a o něco menší **celík kanadský**, které se k nám přistěhovaly až z daleké ciziny. Původně rostly jen v zahrádkách, ale brzy zplněly a jsou zde stále hojnější.

Co všechno ještě uvidíme na naší pouti údolím? Tak třeba přes 1 m vysoký, nepřilíš vzhledný **pelyněk** – rostlinu starobylo, zmiňovanou už v některých biblických textech. V těchto, většinou pochmurných, až katastrofických vyprávěních bývá pelyněk vylíčen jako symbol smrti a zkázy. Pelyňku je více druhů, ale ten, patrně nejrozšířenější, hořký, smutný a nevzhledný, který roste hojně i v našem údolí, má snad ve všech slovanských jazycích, stejně pojmenování **pelyněk ČERNOBYL**.

Celé hodiny by se dalo povídat o těch prostých, ale krásných dítkách podzimních prokopských luk a strání. Jak podzim postupuje, pestrá paleta květů řídne a vlády nad údolím se pomalu ujímají podzimní lupenaté houby čirůvky, strmělky, penízovky. Ale o těch zase někdy příště.

Marie Nedvěďová

Dechberoucí „Výhledy“

» Dokončení ze str. 1

na stavební úřad malou oklikou. Přes městské zastupitelstvo, kde – světe div se – sedí tehdejší akcionář společnosti CTR Výhledová, a.s., Ing. Pavel Richter (TOP 09). Bývalý náměstek primátora a poradce starosty Prahy 5 byl do roku 2010 dokonce předsedou představenstva holdingu CTR. Nejen CTR Výhledová, a.s., ale také CTR Jezerka, a.s., CTR Albertov, a.s., CTR Sluncová, a.s.... Tvrdí sice, že v roce 2010 své akcie prodal, nicméně, podle zjištění Reportérů ČT z 30. 9. 2013, jejich převod i platba proběhly na základě úředně neověřené smlouvy až v květnu roku 2013. Ing. Richter po odvolání reportáže dodatečně magistrátu dodal zpětná čestná prohlášení i prohlášení o střetu zájmů, a ve své politické funkci zůstal.

Ale, zpět ke skále s viladomy. Snové bydlení za cenu od deseti do pětadvaceti milionů nemá jeden, nýbrž hned několik háčků. Druhým je – podle přízvaného geologa s dlouholetou praxí – nestabilní a rizikové podloží pod i nad celou stavbou. V ulici Výhledová praskaly chodníky již před lety. I pouhý laik mohl vidět, že pozemek není pro rozsáhlou by-

tovou výstavbu ideální a pohybuje se. Jak je tedy možné, že čtyři nezávislé geologické posudky, které developer zadal, byly kladné? A co čekat teď, když v tomto terénu se sklonem zhruba 22° postavili tři pětipodlažní železobetonová monstra (v plánu bylo i čtvrté)? Stavební povolení bylo vydáno s podmínkou, že viladomy budou založeny a kotveny do skalního podloží svahu. Řekněme, že praskající vápencová skála by mohla být jakousi jistotou. Nejméně jedna z budov přitom nesedí na „stabilní“ skále, nýbrž na cca šesti metrech spraše, která se kdykoliv může dát pod tíhou masivní konstrukce do pohybu. I tento viladům získal vlou v květnu kolaudační souhlas.

Obyvatelům Žvahova (pod a nad Výhledy) držíme palce, aby skála vydržela. Pravděpodobně i díky jejich hlasitým protestům developer od stavby čtvrté rezidence (zatím) upustil. A radní Prahy 5 už jsou natolik otráveni námitkami a stížnostmi proti divoké výstavbě v lokalitách cenných přírodních biotopů této městské části, že možná, ještě než opustí své pozice, začnou brát názory obyčejných lidí a občanských sdružení vážně.

(MBE)

Sára Saudková

Autorka aktivně a soustředěně fotografuje od roku 1999. Věnuje se výhradně volné tvorbě – inscenovanými fotografiemi dokumentuje svůj soukromý život: loučení a čekání a to mezi tím: lásky, touhy a osamění. Její dílo bylo prezentováno na mnoha samostatných výstavách v Čechách i v zahraničí. K Prokopskému údolí má coby obyvatelka Hlubočep úzký vztah. Časopisu Prokopák poskytla exkluzivně fotografii Imprese.

Prokopská jeskyně

Jeskyně se nacházela v místech, kde jsou dnes budovy Armády ČR. Důkladně ji v předminulém století prozkoumal a popsal učitel a cestovatel Josef Kořenský: „Chodec vstupoval

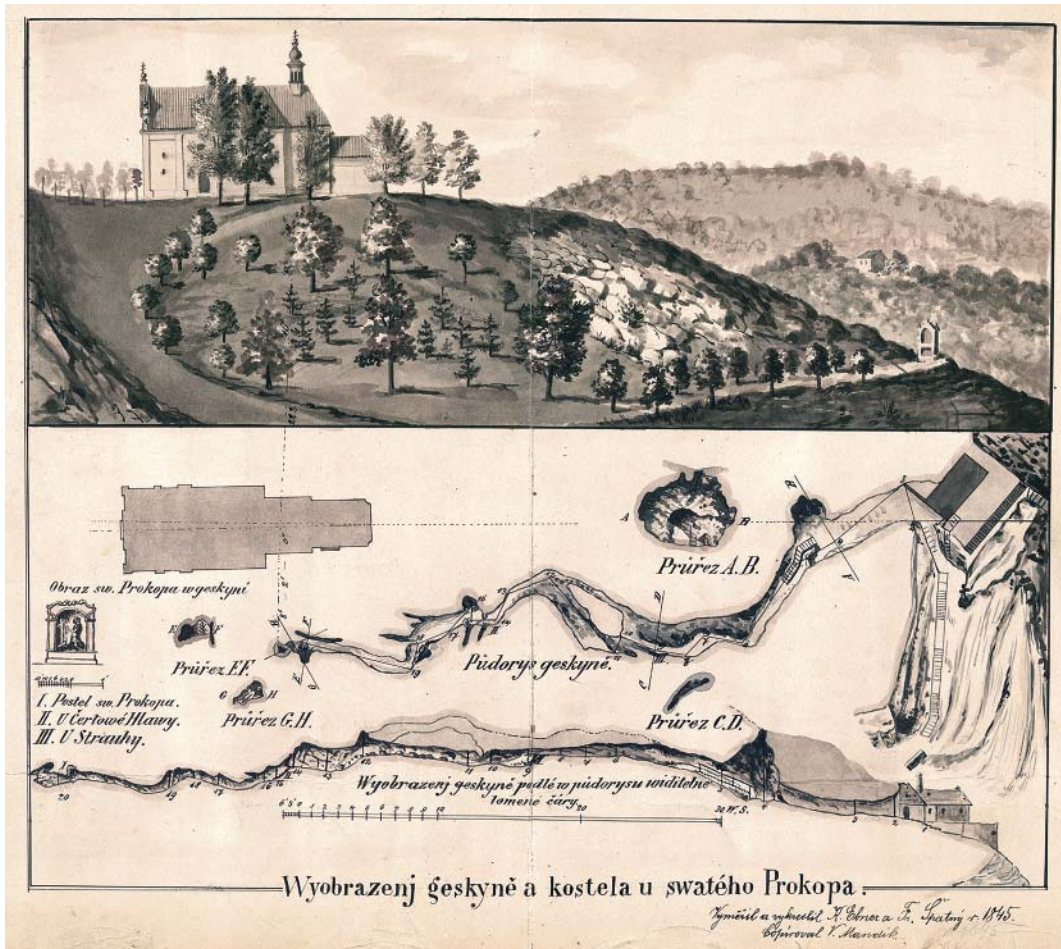
s utajeným dechem do nitra skalního, a upjat pronikal temnotu podzemní chodby. Světlo pochodně nebo svíčky ozařovalo kostřbatou chodbu šikmo vzhůru vedoucí, a třepetání vyplašeného netopýra

polekalo nejednoho návštěvovatele. Široká chodba se dále zužovala, aby přešla v úzkou a kostřbatou stezku podél skalní rýhy, řečené Čertova strouha. Od této rozsedliny bývala již cesta obtížnější, a chodec shrben vrával mezi hranatou půdou vápencovou, opíraje se vpravo i vlevo

o nakupené balvany, povlečené sraženým vápencem. Po namáhavé té cestě došlo se klikatým průchodem ke kameni, jemuž lid dal jméno Čertova hlava. Hned vedle této vybájené nestvůry ukazovaly se návštěvovatelům vyhlazené dolíky a prohlubně, které ovšem nemohly jinak vzniknouti než mocí čertovou: čert brousil prý si tam z dlouhé chvíle drápy tak pilně, až důlky v kameni vybrousil. V prostranní slují objevilo se několikero kostí a zub, náležejících jeskynnímu medvědu, koni a sobu. Jiné zbytky diluviálních savců byly spečeny sraženým vápencem v pevnou hmotu (breccii), v níž rozeznal jsem špičák medvěda, stoličku hyeny, stoličku soba aj. Chovám je až posud ve sbírkách školních. Nad všechny tyto ostatky byly však zvláště zajímavé kostní slepence, v nichž jsem poznal hnáty a zuby člověčí, pomíchané místy drobtý dřevného uhlí a popelu. Překvapující byl však nález spodní čelisti, jejíž ráz neliší se od člověka nynějšího. Zajímavý ten nález odevzdal jsem do sbírek Českého musea. Jisto je, že pochází z člověka pravěkého. Jiné ostatky po zvířetě jeskynní dostaly se do rukou prof. Voldřicha a prof. Friče. Zkoumáním jejich byli určeni pak ještě nosorožec, mamut, tur a ostatky zvířetiny nynější, jako je plch lískový, kuna, vepř, zajíc a veverka.“

Prokopská jeskyně zanikla v roce 1885, coby součást Schwarzenberského lomu byla postupně odtěžena.

(red)

To jsme si s tou obecní radou od dob M. Jančíka moc nepolepšili

» Dokončení ze str. 1

třídě v roce 1989 odzvonilo komunismu. Já jsem v té době byl též v řadách demonstrantů, stejně jako na všech předchozích demonstracích (Palachův týden, 21. srpna) a dovedl jsem si představit, co se bude dít. Kamarádi, které jsem tam potkal, odešli domů a já zvažoval, že raději půjdu taky. Předě mnou ale stála jakási mladá děvčata, studentky, které měly transparent, že už konečně neseme nos vzhůru, včetně vyobrazeného nosu. Já se hluboce zastyděl, chodil jsem se ve svých 25 letech sportovat, a byla by hanba odejít. Zůstal jsem tedy na listopadové esenbácké obuškiádě až do konce, a večer jsem strávil spolu s dalšími padesáti demonstranty v bytě těhotné hlasatelky v Mikulandské ulici, odkud nás její rodina v nočních hodinách po dvou nenápadně vypouštěla.

Proč o tom píšu? Ani teď, kdy se radní Prahy 5 cítí silní v kramflecích

zničit můj stánek i dům pana Halady, se nesmíme zaleknout a utíkat. Stánek je zde 15 let, pan Halada po generaci, a hloupá záminka arboreta rozhodně nebude myšlena vážně. Vybudovat arboretum v přírodní rezervaci, se skalkami a kytkami podle přání radních nepovolí ani ministerstvo, ani správa přírodní rezervace. V rezervaci je zakázáno vysazovat cizí nebo invazivní druhy. Zdá se proto, že pro radní by to byla vítaná šance přijít s náhradním řešením. Když nemůžeme zřídit arboretum, pozemky prodáme, pomůžeme obecní pokladně a pár domů se skvělým výhledem jistě najde svého bohatého kupce. Jenže tento plán má trhlínu. Páni radní nebudou na radnici navždy.

Možná přijdu o hospodu, ale utíkat nebudu, neboť pokud by jako ve správné pohádce měla zvířezit pravda nad lží, tak tento boj máme do budoucna vyhraný.

Jiří Hurdálek

Reakce na článek Rozum, peníze a přírodní rezervace

Lesy hl. m. Prahy se důrazně ohrazují vůči informacím uvedeným v článku „Rozum, peníze a přírodní rezervace“, který vyšel ve čtvrtletníku Prokopák 2/2016, na str. 3, autor Dakota. Autor v článku uvádí zavádějící a nepravdivé informace ve vztahu správce Prokopského potoka – Lesů hl. m. Prahy a soukromého stavebníka. K informacím uvedeným v článku sdělujeme následující skutečnosti:

- Lesy hl. m. Prahy nebyly a nejsou zadavatelem projektu „Oprava povodňových škod na Prokopském potoce, k. ú. Jinonice“. Naše organizace práce ani neprováděla, ani nefinancovala.
- K projektu „Oprava povodňových škod na Prokopském potoce“ bylo dne 11. 6. 2015 vydáno odborem ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy závazné stanovisko z hlediska ochrany složek životního prostředí.
- Dne 9. 5. 2016 vydal odbor ochrany životního prostředí Úřadu Městské části Praha 5, jako vodoprávní úřad a speciální stavební úřad, souhlas k provedení ohlášených udržovacích prací s provedením ohlášeného záměru „Oprava povodňových škod na Prokopském potoce“.
- Jako správci Prokopského potoka jsme realizaci projektu „Oprava povodňových škod na Prokopském potoce, k. ú. Jinonice“ zjištěli ve fázi výstavby.

Ing. Vladimír Krchov, Ph.D., ředitel organizace

Kluci z Klukovic

Kousek skály, les, potok a pár cest. Mlýn, statek a pole na úhoru.

Úplně obyčejný kousek země, který nestojí za to, aby se o něj lidé prali. A přece se prali! Mnozí riskovali arest, soudy, tvrdé tresty i nepřízeň samého císaře. Ale, měli bychom začít, jak se říká, od Adama!

Adam z Hradce

Tento pán měl jedno z nejvyšších postavení v zemi i v Říši. Byl nejvyšším kancléřem a purkrabím samotného Rudolfa druhého. No ano, toho Rudolfa, kterého v podání Wericha známe jako autora citátu „Pojedeme za holkama do Brandejsal!“ Jenže ona s ním ve skutečnosti taková švanda nebyla. Rudolf měl maniodepresivní psychózu a syfilis v posledním stádiu provázenou paranoiou. Státnickým jednáním se vyhýbal, jak mohl (podobně jako Václav IV., to byl pro změnu alkoholik), a když ještě něčemu rozuměl, pak to bylo umění a věda, tenkrát alchymie. Proto nechával panovnícké povinnosti rád na krku jiným, a jedním z nich byl právě Adam z Hradce. Ten pán byl schopný, ne že ne! A navíc, k úspěchu mu stačilo, když dělal, co chtěl, a Rudolfa o tom s patřičnou pompou informoval. Adam z Hradce rád stavěl, na dnešní poměry bychom ho mohli definovat jako architekta, inženýra a podnikatele. Mimo jiné například postavil zámek Hluboká, takže všechny kloboučky dolů, to ano! Kromě toho taky rád stavěl mlýny, postavil jich po Čechách stovky, zkoumal z Němce nové technologie mlecích strojů a zaváděl je u nás pro jeho c. k. veličenstvo. Co myslíte, dělal to z lásky ke stavbám, nebo proto, aby si vydělal pohádkové peníze? B je správně! (Rekl tady někdo A? Ne? Tak vidíte!) Kluk byl u lizu, tak vydělával. Nebylo to jiné než dnes.

Ou! Málem bych zapoměla! Měl taky syfilis, a tak rozvinutou, že už nechodil a museli ho nositi. I v tom si s Rudolfem rozuměli, rozdíl byl jen ve způsobu nákazy: Adam se nakazil při Osmanském tažení, Rudolf v bordelech.

Matěj z Klukovic

Matěj Klukovský z Klukovic byl několikátým potomkem Klukoviců, kteří dali našim Klukovicím jméno. První zmínka o Klukovicích je ve státních záznamech z roku 1342. Prý byla přidělena v léno královským šenkům, takže pokud by jel na návštěvu Karel IV. ke svým šenkům, což byl velmi čestný úřad, mohl by tu klidně pobývat inkognito, jak měl ve zvyku. Klukovice tehdy na začátku vlastnili Fratres de Klucowitz, což jsou obyčejní bratři Klukovičtí, posléze opravdoví kluci z Klukovic, protože osada dostala podle nich i své jméno. Generací Klukovických se vystřídal několik. Roku 1420 Klukovice „znárodnili“ husitští Pražané. Hádejte, zda pro ideál nebo pro peníze? Konšele a měšfany jako majitele vynecháme a už se hrdeme k osudnému roku 1588. Tehdy založil Adam z Hradce c. k. mlýn. A hádejte, na kohopak tady narazil? Na Matěje Klukovského z Klukovic, x-tého potomka Klukovických sedláků. (Ten syfilis neměl.) No nedivte se, Klukovice jim už nepatřily, ale pořádný statek a pole tady pořád ještě měl! A teď mi řekněte, proč chrabrý Matěj udělal tohle: Pokaždé, když Adam, nejvyšší kancléř, něco postavil, Matěj tam nahnal svou čeleď a vše zbořil! Jak by si to mohl dovolit na muže blízkého císaři, muže tak vysokého úřadu? Leda by byl cvok. Anebo – leda by byl v právu! Možná nějaká zahrazená cesta do údolí, nějaké zastavené Matějovo pole nebo přístup dobytka k potoku, kdo ví? Vážení, tohle žádné kroniky nepopisují a dokonce si tuto otázku nikdo ne-

klade, ale já se ptám – jak by si to mohl dovolit? A k tomu přežít to se zdravou kůží? Protože nad kauzou zasedal c. k. soud a Matěj z Klukovic ten proces vyhrál! Ký div? Mlýn se dostavěl až v další generaci, za říčet let! Takže prachatému syfilitikovi ode dvora to Matěj dost slušně nandal, na to, že byl pouhý sedlák! Na Kluky z Klukovic můžeme být hrdí.

Co dodat?

Snad jen to, že území Klukovic bylo osídleno prvními zemědělci už pět tisíc let před našim letopočtem. Už tehdy stály Klukovice, jež tehdy nenesly své jméno, našim předkům zato.

Domy č. p. 302 a 304 jsou také památkou – pro jejich pamětihodnou klasicistní bránu a také původní sklep.

Dokonce i kapitola o velkém moru je poučná: Smrtícího roku 1679 sloužil mlýn a všechna jeho hospodářská stavení jako lazaret pro Židy. Protože, víte, ostatní ctihodní Pražané byli odvezeni natáhnout svá křesťanská brka do Butovic, blíž kostelu. Jako by jim

to všem už v tu chvíli nebylo jedno. Kolik osudů, kolik bolesti, kolik slz zažil tehdy ještě Klukovický mlýn?

Od roku 1825 vlastnil mlýn po několik generací Jan Hora, který dal mlýnu své jméno. Dřel se tu, stavěl, lopotil se v potu tváře a mlel. To mlýnář dělat má. Dobře, Hora, dobře ty.

Od roku 1850 spadají Klukovice pod Hlubočepy, a tak je tomu až dodnes. Mlýn je už od roku 1964 památkově chráněn, zejména kvůli přízemí z roku 1617, jež pamatuje dobu před Českými pány. Naposled si tipněte – je to mlýnu něco platné?

Bohužel shnilé třešince na závěř se nevyhneme.

Roku 2003 byla Jiřimu Vondruškoví a Jaroslavě Vondruškové, dlouholetým majitelům, kteří dokonce odmítli i grant, aby nemuseli stavět, udělena anticena „za dlouhodobé a záměrné poškozování památky“ Bestia Triumphans.

Mlýn je na prodej. Už dlouho. Z připravované knihy Josefína a bytosti, která čerpá témata z Prokopského údolí.

Lucie Kaletová

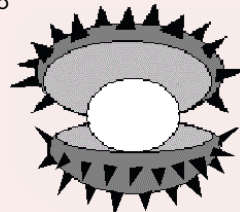
Vážení přátelé a příznivci Prokopského údolí,

obracíme se na Vás poprvé za 25 let své existence s prosbou o pomoc. Dostali jsme se do svízelné situace. Po celou dobu naší činnosti hradíme nájemné za objekt, ve kterém máme sídlo a technické zázemí, formou rekonstrukce a údržby budovy. Tuto dohodu jsme uzavřeli v roce 1991 s tehdejšími vedením MČ Praha 5, která má budovu ve správě a během 25 let naší činnosti byla smlouva oboustranně plněna ke spokojenosti všech zúčastněných a hlavně ku prospěchu životnímu prostředí v Prokopském údolí. Na začátku června jsme se dozvěděli, že Rada MČ Prahy 5 pravděpodobně nepřistoupí na tuto formu úhrady nájemného a zatím nám neuznala naši investici do údržby a rekonstrukce (její celková výše od roku 2008 činí 4 074 772 Kč) a požaduje platbu nájmu za nemovitost pro rok 2016 ve výši 191 000 Kč, stejně tak na další roky, pokud ne více.

Proto si dovoluujeme Vás požádat o sponzorský dar, který by nám pomohl vyřešit tuto situaci. Po celou dobu naší činnosti s pomocí mnoha dobrovolníků odpracujeme minimálně 3000 brigádnických hodin každý rok, sloužících k ochraně a udržení životního prostředí v naší lokalitě a tato práce je hlavní náplní naší činnosti. Abychom v ní mohli nadále pokračovat s firemními dobrovolníky i všemi dalšími, kdo se chtějí na naší práci podílet, neobejdeme se bez technického zázemí, které potřebujeme pro konkrétní ochranné práce v přírodní rezervaci Prokopské údolí.

Proto si Vás dovoluujeme požádat o finanční příspěvek dle vašeho uvážení, který nám pomůže zachovat stávající kvalitu dlouhodobé práce. Bližší informace naleznete na našich internetových stránkách www.prokopskoudoli.org.

Společnost pro ochranu Prokopského a Dalejského údolí, z.s.

Kandidovat do parlamentních voleb?

Nechceme diskreditovat naše hnutí nesmyslnou kandidaturou. Problém, proti kterému se snažíme bojovat, se však rozrostl na území celé Prahy, kde agresivní developerská výstavba nenapravitelně likviduje mnoho míst. Jsme si vědomi, že příroda se musí bránit s rozumem, stejně jako by se s rozumem mělo stavět. Extrémy na obou stranách nevedou k prospěchu věci. Naše kandidatura do parlamentu nemusí být úspěšná, ovšem ukáže každému voliči problém námí kritizovaný. Podpoříme tím jeden z našich cílů, sjednotit podobně smýšlející hnutí a spolky do příštích komunálních voleb v Praze.

Výbor Společnosti proti developerské výstavbě v Prokopském údolí

Pokud byste chtěli přispět na vydávání Prokopáku, číslo účtu je 9404590001, kód banky 5500.

PROKOPÁK, čtvrtletník přátel Prokopského údolí, číslo 3, rok 2016, ročník 2. Vydává Jiří Hurdálek (tel.: 775 155 027). Návrh grafiky: Roman Kánský (Roman.kennel@seznam.cz). Grafické zpracování: Pavel Amler (typoamlr@atlas.cz). Adresa redakce: K Dalejším 1180, Praha 5, e-mail: Prokopak@centrum.cz. Facebook: www.facebook.com/spdvystavbe. Zapsáno do evidence periodického tisku pod evidenčním číslem MK ČR E 22059. Vyšlo 16. 9. 2016.